

БОЛГАРИЯ

ИЗДАВАТЪ БРЦИ СРЕЩУ БОЛШЕВИЗМА ЗА СВОБАДА НА БЪЛГАРИЯ

22 СЕПТЕМВРИЙ 1947

22 СЕПТЕМВРИЙ 1948

Тежко, черно робство вече четири години тегне надъ България !
Измъченъ, нараненъ, обезправенъ, тероризиранъ, избиванъ - българ -
скиятъ народъ не се предава !

Страницитѣ на кървавиятъ дневникъ въ който се записватъ жертвитѣ
паднали подъ ударитѣ на червениятъ тероръ всѣки день расте ! Хиляди ,
много хиляди имена !

На 22 септември 1947 год. въ този кървавъ дневникъ бѣ записано
и името на

Н И К О Л А Д . П Е Т К О В Ъ

Хиляди, много хиляди сж жертвитѣ на червениятъ тероръ въ България!
Всички сж скъпи и свидни еднакво. Съ право обаче НЕГОВОТО име стои се-
га написано на първо мѣсто въ кървавата листа, защото

ТОЙ заста на чело , взе върху плещите си отговорността
на водача , и поведе българскиятъ народъ въ неравната борба, пожертвувай-
ки за нейниятъ успѣхъ живота си!

ТОЙ се бори самоотвержено и загина като ГЕРОЙ !

ТОЙ даде единъ примеръ който ако следваме врагътъ скоро ще бѣде
сразенъ и победенъ !

Една година измина откакъ червенитѣ палачи окачиха на бесилката,
въ тъмна нощъ, скрити задъ високитѣ камени стени на Софийскиятъ центра-
ленъ затворъ

Н И К О Л А Д . П Е Т К О В Ъ

Днесъ предъ неговата паметъ се покланятъ милиони българи. Чествува-
нето паметъта МУ обаче, не е само чествуванетоъ заслугитѣ и жертвата на
една личностъ - Т О Е И

ЕДИНЪ МАЛЧАЛИВЪ ВСЕНАРОДЕНЪ ПРОТЕСТЪ, ЕДИНЪ МАЛЧАЛИВЪ БУНТЪ
срещу кървавото управление въ България и срещу комунизма !

Българскитѣ емигранти противокмунисти, цѣлиятъ български народъ,
днесъ едновременно съ изричането на молитвата за упокоение на душата МУ

ПОВАТАРЯТЪ И КЛЕТВАТА КОЯТО СЖ ДАЛИ

БОРБА ДО КРАЙ СРЕЩУ БОЛШЕВИЗМА

ЗА СВОБОДАТА НА БЪЛГАРИЯ !

ЧРЕЗЪ ИДЕЙНО ЯСНИ И МОРАЛНО ЗДРАВИ ПОЗИЦИИ

ДА ИЗГРАДИМЪ ВСЕОБЩИЯТЪ БЪЛГАРСКИ ФРОНТЪ СРЕЩУ БОЛШЕВИЗМА !

Борбата срещу кървавият режим на комунистите в България бързо се разгаря. Докато преди извѣстно време само отдѣлни лица вземаха ясна и открита позиция днесъ отъ всички страни се подемаатъ инициативи за борба.

Връгътъ, болшевизма, е жестокъ, коваренъ, кривожаденъ. Той може да бъде сразенъ само съ всеобща усилия на всички българи отъ всички среди, партии и организации. Събирането на тия сили подъ едно знаме е една жизнена необходимостъ.

Пресилено ще бъде ако се опитваме да твърдимъ, че всички българи противокомунисти, сж съ еднакви политически убеждения и че тѣ всички сж на едно мнение за начина по който трѣбва да се устрои, следъ падането на комунистическия режим, България. Абсолютно е сигурно, обаче, че всички, безъ изключение, отъ всички среди, партии и организации сж единни въ отричането днешният комунистически режим, сж еднакво убедени противници на болшевизма и всички сж готови на борба за освобождението на България.

За да бъде сразенъ връгътъ сж нуждни усилията на всички. За да се събератъ тия усилия въ единъ фронтъ идейнитѣ различия трѣбва да се изгладятъ. Да се мисли, че всички биха възприели програмата на една партия или организация значи да се излиза отъ орбитата на реалността. Какво трѣбва тогава да се направи? Ясно е, че всеобщият български фронтъ срещу болшевизма, за да събере силитѣ на всички, трѣбва да си постави само такива задачи, да прокламира само такава програма, около които всички ще се обединятъ.

Докато въ България управляватъ комунистите, до тогава докато тоя днешенъ кървав режим който шестува въ нашата страна, стои още, всичко което ние можемъ да проектираме за въ бъдащето е само едно пожелание безъ сигурностъ за реализирането му. Реалното е да се обединятъ всички за борба, за да бъде съборенъ комунистическия режим. Безъ разрешението на този въпросъ никой не може да направи нито крачка напредъ. Къде е тогава смисълътъ днесъ ние да споремъ помежду си дали една или друга програма за бъдащето е по ползотворна? Тия наши спорове не разслабватъ ли нашия фронтъ, не разединяватъ ли нашитѣ сили, не услужватъ ли коствено на врага?

Всеобщият български фронтъ срещу болшевизма за освобождението на България може и трѣбва да има въ своята програма само една точка:

БОРБА СРЕЩУ БОЛШЕВИЗМА ЗА СВОБОДАТА НА БЪЛГАРИЯ !

Само така може и ще се обединятъ всички сили. Само така може и ще се постигне крайниятъ всеобщо желанъ резултатъ - **ПОВЕДАТА !**

Всѣки който днесъ се опитва да наложи своята партийна програма или който се спитва да използва конюктурата за да популяризира своитѣ разбирания, той прави грешка, той вреди на дѣлото, ако разбира се това го прави само отъ незарбиране, не добро преценяване на момента и необходимостта. Ако това обаче се прави съ умисълъ или съ целъ за облага, тогава това е едно престѣпление.

Ние не искаме да кажемъ, че трѣбва да се забрани на хората да мислятъ или да изповѣдватъ едни или други разбирания. Нито даже презъ ума ни и минава мисълта да забраняваме нѣкому съ свои приятели и съмишленици да работятъ върху свои проекти за бъдащето. Думата е, че всеобщият фронтъ срещу болшевизма трѣбва да бъде поставенъ на една идейна основа която обединява всички, а другото остава въ областта на една подготовка за бъдащето, която сега не може да бъде основа на противокомунистическата борба, а ще излезе на преденъ планъ тогава когато връгътъ бъде сразенъ, тогава когато се завърненъ въ България. Ние сме убедени че много скоро ние ще се завърнемъ въ България, че крайтъ на болшевизма идва, и въпреки това, ние сме ония които казваме, че нашитѣ проекти за въ бъдащето оставатъ наши и тѣ ще бъдатъ една програма утре, докато днесъ нашъ лозунгъ е и ще бъде всеобщият обединителенъ лозунгъ за борба.

Времето бързо тече, събитията бързо се развиват. Налата се часъ по скоро представителите на разните среди, партии и организации да излъзатъ съ ясни и категорични декларации по тоя въпросъ. Нашата декларация ние я изказахме. Ония които искрено работятъ за единението и които не влагатъ никаква користъ въ борбата срещу болшеvizма дължатъ тази декларация, за да се тури край на разните отдѣлни инициативи, отдѣлни комитети или отдѣлни прояви и да се престъпи къмъ единодействие. Щомъ ние възпроемаме, че бъдащето ще направи отъ България една демократична страна и ние работемъ за това, сега нека изпълнимъ първиятъ си дългъ - да освободимъ България отъ червениятъ поробителъ, а следъ това да оставимъ свободно нашиятъ народъ да каже своята дума за бъдащето си. Предрешаването на въпроситѣ за бъдащето немогатъ сега да ни ползватъ - те могатъ само да спънатъ нашата борба, да ни отклонятъ отъ прѣката и най важната задача, повтаряме, безъ разрешението на която въ положителенъ смисълъ, всичко останало е само пожелания нѣмащи нищо общо съ реалността.

Извънъ ясната идейна позиция ние трѣбва да построимъ всеобщиятъ български фронтъ срещу болшеvizма и на здрава морална основа.

Безпорно ние подържаме, че въ редицитѣ на борцитѣ срещу болшеvizма, въ редицитѣ на всеобщиятъ български противокомунистически фронтъ има мѣсто за всѣки. Не само това, а всѣки е необходимъ. Всѣки е длъженъ да бяде тамъ. Една декларация която бѣ направена недавно и въ която се казваше: "всички отъ най лѣво до най десно на фронта срещу болшеvizма", е едно становище което ние подържаме. Всички, съ изключение на комуниститѣ, трѣбва да се събератъ заедно и да се борятъ заедно. Това значи, че никаква разлика нѣма и не може да се прави между хората поради миналата имъ или дори сегашната имъ партийна или организациона принадлежностъ. Но ... това не значи, че ние искаме да покриемъ престѣпленията на отдѣлни личности или пъкъ че искаме да забравимъ проявитѣ които биха разклатили моралнитѣ устои на нашата борба. Казахме и повтаряме - както ся нуждни ясни идейни позиции така е необходима и здрава морална основа. Безъ моралъ обществена работа съ успѣхъ не може да се върши. Широкитѣ слоеве отъ народа, както и световното обществено мнение, преценяватъ най вече нещата и ще преценятъ нашата борба, непременно като взематъ подъ внимание личноститѣ които я представляватъ. Не подкрепена съ здрава морална основа една идейна позиция винаги може да бяде атакувана.

Днесъ ние водимъ борба противъ болшеvizма. Ясно е значи, че ония елементи, ония лица, ония среди които никога не ся правили съдружничество съ комуниститѣ, ся и ще бядатъ най здравиятъ и най сигурниятъ елементъ въ борбата. Ония които иматъ прегрешения и които сега се корегиратъ иматъ разбира се своето мѣсто между насъ, но ония които никога не ся колаборирали съ комуниститѣ, ся и ще си останатъ най сигурнитѣ които може да се разчита. Ако днесъ нѣкой се опитва да елеминира отъ нашитѣ среди именно такива сигурни елементи, за да ленсира други, той е вреденъ за дѣлото, той помага на врагътъ като разслабва нашиятъ фронтъ. Той непременно се ръководи или отъ лични или отъ нѣкакви други съображения. Въ интереса на борбата е такива лица да бядатъ демаскирани и отстранени.

Както казахме, всеобщността не значи прикриване на престѣпленията. Никой не може да си прави илюзиитѣ че ако днесъ се нареди на противокомунистическия фронтъ това изкупва неговата отговорностъ за извършени политически престѣпления които иматъ за последиствие нанесени щети и пролѣта кръвъ. Да изповѣдвашъ едни идеи и днесъ да се корегирашъ не е престѣпление, но да си билъ съдружникъ на комуниститѣ, да си управлявалъ съ тѣхъ, да си отговоренъ за избиванията които станаха въ България маркарь и коствено като съучастникъ, не е едно и сѣщо. Първото е корегиремо, второто е престѣпление за което при каквато и промѣна на рѣжима ще се носи отговорностъ. Лицата отъ първата категория, идеалиститѣ, не разклащатъ моралнитѣ устои на нашата борба, докато вторитѣ, ония които до вчера бѣха съдружници съ комуниститѣ, които управляваха въ ко-

алиция съ тях и са отговорни за пролетата кръв в България, съ нищо не могат да се сравняват с първите и съ нищо не могат да отблъснат от отговорността която тежи на плещите им. Участието на такива хора в нашата борба, особено на първа линия, застрашава моралните устои на противокмунистическия фронт. Оня който се стреми да елиминира идеалисти заради техни разбирания, а търпи или лансира виновници и отговорници като описаните от втората категория, - о той върши нещо повече от едно престъпление, той върши предателство !

Тукъ , за да бъдем до край изчерпателни, трябва да отбележим, че в листата на лицата които чрез участието си в всеобщата борба биха допринесли за разклащане моралните устои на противоболшевишкия фронтъ, трябва да се запишат и ония, които се стремят да спекулиратъ съ идеите, които се стремят да се облагодетелствуватъ използвайки жертвоготовността на българската емиграция. Ония които искатъ да правятъ гешефти съ политиката. Такива лица , гешефтменери, трябва да стоятъ подалеч отъ насъ - особено тѣ нѣматъ място въ ръководните центрове на борбата.

Ние прикличваме отново съ пожеланието часъ по скоро да бъде изграденъ **ВСЕОБЩИЯТЪ БЪЛГАРСКИ ФРОНТЪ ПРОТИВЪ БОЛШЕВИЗМА** върху здрава идейна и морална основа - гаранцията за успѣхътъ на борбата!

КОМУНИСТИТЪ ИЗЯДОХА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА ПАРТИЯ НА НЕЙКОВЪ !

На 11 августъ т.г. въ София се състоя тържествено събрание въ което сателитната социалистическа партия на Дим. Нейковъ "доброволно" се вли въ комунистическата партия и престана да съществува. На събранието Белко Червенковъ е заявилъ / за да не стане грешка / че : " Тукъ не се касае въпроса за обединение, а социалистическата партия се саморазтурна и нейните членове ставатъ / чисто / просто / комунисти".

Тяка безславно завърши кариерата на една шепа предатели водени отъ Дим. Нейковъ които станаха мостъ на комунистите къмъ властта. Сега тѣ повече не са нужни и ... бѣха изядени. Димитъръ Нейковъ се отказа отъ сина си , който избѣга въ Турция, само и само за да може да се задържи... но това не помогна . Съдбата на предателитѣ е била винаги такава. Такава ще бъде съдбата и на Кимонъ Георгиевъ и на всички които се продадоха . Сега въ България има само една партия - Комунистическата , също както е въ фашистките държави.

Да живее народната "демокрация" !?

ЗНАЧИ ... ВЪПРОСА БИЛЪ ЗА КОКАЛА !

Кой не си спомня какъвъ кански вой надаваха комунистите въ миналото и трабяхе, че бившата власт облагодетелствувала своите привърженици за държавна сметка. Това обвинение биваше стправено и къмъ студентите, които следваха въ чужбина, макаръ че тѣ подбържани бѣха само отъ своите родители и никакви облаги отъ държавата нѣмаха ... но нали не бѣха комунисти.

Отъ четири години комунистите завзеха властта. Въ Виена комунистите студенти , които също въ миналото крещяха противъ колегите си , направиха свое дружество което брой едва стотина члена , отъ всичките надъ четирестотинъ студенти. Въ основата си това дружество има - **ИЗПОЛЗУВАНЕТО НА ВЛАСТТА ЗА ЛИЧНИ ОБЛАГИ !**

Ето фактите : Всички студенти комунисти записани въ това дружество които иматъ индулгенция отъ назначениятъ комунистически председател - Тодоръ Тодоровъ , играещъ ролята на губернаторъ въ Виена , получаватъ отъ държавните складове въ Виена , където българската държава складира стоки които продава / предимно на черната борса / всеки месецъ по талонъ : пати кашкавалъ, тенекета сирене, чайги грозде и пр. Тия продукти се раздаватъ на комунистчетата студенти, седнали сега на държавната трапеза съ голѣми лъжици въ ръка, отъ комунистическия български чиновникъ въ Виена - Иосифовъ . Въ същото това време на останалите студенти българи, е забранено да получаватъ отъ родителите си подкрепа, те изнемогватъ и мизеростватъ, макаръ че и тѣ са българи - но не са комунисти.

... да живее народната "демокрация" !

ОСВОБОЖДЕНИЕТО "НА БЪЛГАРИЯ" ???

На 9 септември и тази година българските граждани, конвоирани от милиционери за по голѣма тѣхна "сигурност", манифестираха и викаха "ура" по случай четири години от септемврийското "освобождение".

Наистина какви "благотворни" резултати само за четири години:

Най напредъ "народа" съ въоръжена помощ от страна на болшевикитѣ, взе въ "собственитѣ" си ръце власъта. Истинскитѣ "народни" синове, довчерашитѣ чужди поданици и тѣхнитѣ приятели довчерашитѣ обитатели на кръчмитѣ отъ крайнитѣ квартали - лумпени, сега наречени партийци и милиционери, здраво държатъ вече камшика и могатъ да разпореждатъ безотговорно съ живота и имота на всѣки.

Равенството е осъществено напълно. Всички по издигнати и по интеллигентни люде сѣ ликвидирани. Останалата интелигенция, лѣкари, адвокати, инженери, може да живее само ако стане слуга на правителството. Никакви свободни частни професии. Всѣка глава която се издигне надъ нивото на културниятъ уровень на управляващитѣ пада. Пълно равенство, всички доло до нивото на калта,

Най после златната младежъ намѣри своятъ ѣхтъ. Съ предрасъдаци-тѣ на личности като Песталоци е ликвидирано. Стотици хиляди младежи, бъдащето на нацията, сѣ хвърлени въ лудо унищожение да копаятъ прѣстъ и да чупятъ камани по начинъ който съперници на начина по който нѣкога робитѣ на египетскитѣ фараони строяха пирамидитѣ. На червена България и трѣбватъ орачи и копачи за да се "възвеличи" тя. Всички могатъ да бъдатъ само такива. Твърдението че въ България нѣмало свобода не е верно. Тукъ всеки може свободно да копае и чупи камани колкото иска.

Селото което бѣ оставено въ миналото безъ всѣкакви грижи не е забравено. Съ една системностъ и "твърда" ръка новата "народна" властъ пое върху плещите си "грижите" за селянитѣ и постепенно ги освобождава отъ неприятноститѣ които сѣ имали да притежаватъ ниви и се грижатъ за тѣхъ, да иматъ добитъкъ и да се трудятъ да го хранятъ и пр. и пр. Скоро селянина собственикъ и господаръ ще стане колхозникъ и робъ, за да почувствува и той най после че България е "освободена".

Мечтата за единението на българщината е осъществена. Всѣкакво съществуване на разни партии и организации е забранено. Излизането на вестници сѣ различно идейно съдържание сѣщо е премахнато. Единство, пълно единство. Само комунистическа партия и само комунистически вестници. Който и сега може да каже че "освобождението" не е донесло желанитѣ "благотворни" резултати е "фашистъ" и народенъ "врагъ".

Нѣма семейство което осезателно да не е почувствувало "грижитѣ" на управлението. Довчерашитѣ "закрепостени" къмъ имотитѣ си граждани, сега сѣ свободни да умрѣтъ отъ гладъ върху улицитѣ или като се скитатъ не мили не драги. За тѣхнитѣ фабрики, работилници и частни жилища държавата ще се "погрижи". Тѣ сѣ вече държавна собственост. За всички ония които се нуждаяха отъ "преобразуване" за да могатъ да се приспособятъ къмъ "новиятъ редъ" сѣщо сѣ положени "грижи". Хиляди и хиляди граждани, не комунисти, се намиратъ подъ "закрилата" на държавата въ затворитѣ и въ концлагеритѣ. Нѣма семейство което да не е почувствувало осезателно тия "грижи". Семействата на избитете надъ 100,000 души не сѣ изоставени. Те се намиратъ подъ постоянното око на милицията - само нѣкой да мръдне и върху му се изипватъ "грижи" и "внимание".

Безкрайна е листата на "благотворнитѣ" резултати отъ септемврийското "освобождение". Напълно "заслужено" на тоя "великъ" день, който никога нѣма да бѣде забравенъ отъ Българскитѣ народъ, се устройватъ манифестации, подъ конвой отъ милиционери... напълно "заслужено". И сѣщо напълно естествено е манифестирашите да вдигатъ юмруци, както е било, защото по тоя начинъ народа единствено днесъ има възможностъ да покаже какво той е приготвилъ и какво той ще даде като награда на септемврийскитѣ си "освободители".

ПРЕСТЪПНИЦИ ИЛИ ПАТРИОТИ ?

По поводъ завладяването на пътничкият айропланъ пътуващъ между Бургасъ и София / писахме за това въ миналиятъ брой на списанието ни / съ който нѣколко бивши офицери и нѣколко граждани противокмунисти избѣгаха въ Турция, чуждестраната преса писа, че всичко е било извършено по Ботевски маниеръ.

По същиятъ този поводъ комунистическото правителство вече цѣль месець нарежда да ставатъ събрания и митинги, пише се всѣки денъ въ червената преса въ България, пращатъ се ноти до Турското правителство и дори жидушитѣ въ България турци отъ Дели Ормана бѣха накарани да пращатъ телеграми до турското правителство, съ което се преследва цельта бегалцитѣ да бѣдатъ изкарани за разбойници и убийци и да се застави турското правителство да ги предаде на българскитѣ власти за да ги "сѣдятъ".

Нѣкога когато Ботевъ бѣ принуденъ да завладее съ оръжие въ рѣка паракса Раденки, за да може да слезе на български брѣгъ и да продължи борбата за свобода, имаше и тогава хора които се възмутиха отъ тази "върварска" постъпка. Ботева, обаче, бѣше единъ партиотъ, единъ борець за свобода, а не престѣпникъ. Днесъ дори и враговетѣ на България признаватъ това и величатъ дѣло то на Ботевъ. Най вече комуниститѣ сега се опитватъ да величатъ дѣлата на Ботевъ, стараяйки се да го изкаратъ комунистъ ?!?

Че днесъ българскитѣ народъ води борба за свобода едва ли има въ свѣтътъ човѣкъ който може да отрече това. Че всѣки българинъ, днесъ робъ, има правото да се стреми да се освободи отъ робскитѣ вериги, особено днесъ когато тържествува въ свѣта демокрацията, никой не може да откаже. Че завладяването на айроплана, че бѣгството на тия българи, че постоянно бѣгство на българи отъ България смъртно засяга комунистическиятъ режимъ и изобличава комунистическото управление, ние го разбираме и ние разбираме защо крещатъ комуниститѣ като нараненъ зверъ. Обаче истината си остава истина ! Въ България се води борба за свобода и борцитѣ, независимо отъ това съ какви средства сж си послезили, не могатъ едностранчиво отъ заинтересуванитѣ да бѣдатъ обявявани за разбойници. Дали тѣ сж разбойници или патриоти това бъдащето ще покаже - за голѣмо ваше съжаление другари комунисти.

АНТОНЪ ЮГОВЪ ЗАПЛАШВА - ОБАЧЕ ЗЪБИТѢ МУ ТРАКАТЪ ОТЪ СТРАХЪ !

На 22 августъ т.г. въ Варна предъ партийниятъ активъ на ком.парт. червениятъ вътрешенъ министъръ Антонъ Юговъ е държалъ речъ, която речъ се характеризира съ заплашвания и... тракание на зѣби отъ страхъ.

Антонъ Юговъ е обвинилъ комуниститѣ, сжщо и милиционеритѣ, че тѣ не водятъ достатъчно ефикасно борбата срещу надигащата се реакция. Че сега пакъ била открита една нова легионерска конспирация разпространена изъ цѣлата страна. Че комуниститѣ и милиционеритѣ трѣбвало най безпощадно да ликвидиратъ врагътъ, защото ... защото положението става опасно. Защото ясно се вижда че денътъ когато ще се подирятъ отговорности за дѣлата на "величия" отъ типътъ на Юговъ приближава!

Да другарю Антонъ Юговъ - имате право. "Реакцията" се надига. Ако въ едно кратко време не можете да униожите цѣлиятъ български народъ, който е противъ васъ комуниститѣ, вие, любимиятъ ви учителъ и вождъ, цѣлата ви тѣлпа лумпени и партийци които заедно съ васъ сж си оцапали рѣцетѣ въ народната кръвъ, ще трѣбва да отговаряте предъ единъ истински народенъ съдъ. И вие знаете другарю Юговъ, че този съдъ ще бѣде безпощаденъ ... къмъ престѣпници като васъ!

ЧЕПИКА ЗАПОЧВА ДА СТИСКА !

На 6 септември 1948 год. вестниците в чужбина и радиостанциите в чужбина предадоха съобщението, че в София, по предложение на Георги Димитров комунистическият парламент, на който мандата му изтече, е самопродължил мандата си с още една година. Същевременно се съобщи, че в централното управление на комунистическата партия настъпило различие по отношение поведението което трябва да се държи към Тито и към Коминформа. Димитров, разбира се, бил за коминформа, докато Коларов, Цола Драгойчева и други не искали да се скарват с Тито.

СЪ ДРУГИ ДУМИ ... ЧЕПИКА ЗАПОЧВА ДА СТИСКА !

Въпреки че комунистите държат в ръцете си камшика, въпреки че избиха в България десетки хиляди свои противници и държат още хиляди други в конц лагерите, въпреки че разтуриха опозиционните партии ... тй, другарите комунисти, виждат ясно че народа не е с тях, че народа е недоволен и чака само удобният момент за да реагира и... по предложение на Георги Димитров парламента продължава сам мандата си с една година, и ... избори няма да се правят? Защото ... не се знае... терор, терор, но дожда един момент когато на човек му пречернява пред очите, рискува главата и ... свърши с ... "вождове" управници, партийци и тутикванти натрапници! Свърши се с комунизма!

Въпреки, че Съветският съюз е "всесилен", въпреки че той може да "срази" всеки западен неприятел, помислили са си добре нашенците комунисти и видяли истината право в очите... че ако Тито се откъсне от Коминформа България остава заградена от всички страни... в една така заградена територия болшевиките няма да се решат да държат войски които могат да бъдат откъснати... и изведнъж туку видиш намерили се сами самички нашите комунисти срещу цъблият народ, заградени и от вън. Тогава на къде. Ясно е че идва края! И ... трябва да се спасяват главите. "Вожда" най после ще се рискува, но ние да спасиме кожата ... та значи нов курс политика ... да не се караме с Тито, та дано някак ако се обърне колата, а то се вижда че ще се обърне, да може да имаме един приятел който да ни спаси ...

ТА ЗНАЧИ СЪ ДРУГИ ДУМИ ... ЧЕПИКА ЗАПОЧВА ДА СТИСКА !

"УРА" ДА ЖИВЕЕ ПРОСТАЦИНАТА

Не преди повече от три седмици комунистическият вестник в България съобщи с голъми заглавия за новата спасителна за комунистите реформа която правителството прокарва ... ИЗМЪНЯТЪ СЕ ШАТНИТЕ ТАБЛИЦИ, НАМАЛЯВАТ СЕ ИЗИСКУЕМИТЕ СЕ ЦЕНЗОВЕ ЗА ПОСТЪПВАНЕ НА СЛУЖБА, РАЗРЕШАВА СЕ НАЗНАЧАВАНЕТО НА СЛУЖБА И ВООБЩЕ БЕЗЪ ЦЕНЗЪ - стига да имаш "заслуги" разбира се.

След като комунистите завзеха властта в България веднага на всички лумпени / партизани / се призна, че през времето когато са били партизани и са се "борили" все едно че са следвали в гимназиите и университетите. На тия лумпени / партизани / бяха раздадени дипломи. След това в новите "университети" бяха приемани всички които имат О.Ф. бележка без завършено гимназиално образование. Отвориха се вечерни гимназии в които се фабрикуват "интелигенти". Направи се всичко което можеше за да се дадат дипломи на полуграмотните привърженици на "вожда" за да могат тй да заемат чиновническите места на избитите чиновници. Но ... въпреки всичко и до днес, след три години, комунистите все не могат още да намърят дори хора от своята партия на които да подарят дипломи / за знания и дума не може да става / ... та сега се прокарва нова спасителна "реформа", премахват се цензовете и се открива пътя към държавната трапеза и на последните "заслужили" за да могат и тй да лапат ... УРА ДА ЖИВЕЕ ПРОСТАЦИНАТА !

